

Dispensation, som den danske Bagerstand fik i sin Tid til at benytte Lærlinge om Natten, gaves udelukkende af Hensyn til, at i modsat Fald vilde de unge Mennesker ikke kunne lære deres Profession. Der blev derfor givet en Dispensation til Benyttelse af Lærlinge fra Kl. 9 Aften til Kl. 5 Morgen, som endnu opretholdes, og man skulde heller ikke synes, der var nogen særlig Fare ved, at der er givet en saadan Dispensation. Hvad er nemlig særlig Tanken ved Lovforslaget? Det er jo, som alt ogsaa er antydet i § 1, Punkt 1, at der skal tilvejebringes Lægeerklæring, om det skulde være sundhedsfarligt at benytte de unge Mennesker saa tidligt. Imidlertid viser Statistikken, at det slet ikke er Tilfældet, Bagerifaget er tværtimod et af de sundeste Fag, der gives. Vi have ikke megen Statistik i den Retning herhjemme fra, men den tyske Statistik viser, at medens Dødelighedsprocenten for Arbejdere i Almindelighed var 9,9, var den for Arbejdere i Bagerier kun 2,2. Den svenske Direktør Palme har udgivet nogle Oplysninger særlig om Erfaringerne fra svenske og engelske Livsforsikringsforhold, og der klassificerer han Fagene i 4 forskellige Tarifklasser efter Dødelighedsprocenten og betegner dem efter den større eller mindre Risiko for Livsforsikringselskaberne. Bagerne ere der opførte som den næstbedste Klasse, medens der er nævnt ikke mindre end 43 andre Fag, for det meste Haandværk, som have en større Dødelighedsprocent. I og for sig kan man altsaa af de statistiske Oplysninger se, at det ikke er nogen sundhedsfarlig Beskæftigelse, tværtimod.

Naar der nu i samme Paragraf er givet Regler for, hvorledes der efter hver 3 Timers Arbejde skal være en sammenhængende Hviletid af mindst 1 Time, tror jeg, at dette høje Ting, selv om det ikke er sagkyndigt paa dette Omraade, vil kunne indse, at det vil være meget vanskeligt at kontrolere den Slags Bestemmelser. Dertil kommer, at naar en Bagning er paabegyndt ved Dejlægning etc., skal den fortsættes, indtil den er færdig. Naar Dampen er kommen op fra Kedlerne, Ovnene er indfyret, Dejningen er passende, Skæringen og Hævningen er tilfredsstillende, saa skal der arbejdes, indtil Bagningen er fuldført. Tænker man sig nu dette Lovforslag ført ud i Livet i Provinserne, hvor, som jeg har tilladt mig at oplyse, mange arbejde med en Lærling eller en Svend og en Lærling, saa skulde altsaa Lærlingen gaa sin Vej maaske paa et

Tidspunkt, hvor hans Hjælp allermest tiltrængtes, saa kunde Mesteren se, om han kunde hjælpe sig selv. Lærlingen skulde om Natten have en Times Fritid, som han kunde benytte til, hvad han vilde. Jeg kan nu ikke indse, at dette i det hele taget vil kunne føres ud i Livet. Der maatte være særlige Inspektører, der maatte gaa rundt om Natten og se efter, eller i alt Fald vilde Følgen jo blive et Angiveri fra den ene eller den anden Side om, hvorledes Forholdene vare i de forskellige Bagerier.

Saa staar der endelig i Punkt 3, at Lærlingen i de sidste 8 Timer inden deres Natarbejde eller et umiddelbart forudgaaende Dagarbejde ikke maa have arbejdet. Det er ogsaa noget, som vil kræve stærk Kontrol. Det vil i og for sig umuliggøre, at Lærlinge i det hele taget kunne finde Anvendelse. Det er ogsaa et Punkt, som man skal lægge Mærke til. Man skal dog ikke umuliggøre det for Befolkningen at faa deres Børn oplærte i de forskellige Fag, men naar det staar i Lovforslaget, kunne de først efter det fyldte 18de Aar komme til at lære det Fag, de skulle leve af, men man kan sige sig selv, at det vil blive meget faa, som ville gaa i den Lære, naar de først skulle begynde at lære ved den Tid, hvor andre blive Svende. I England have disse forskellige Forbud ført til, at saa godt som ingen oplæres i Bagerfaget. Der maa saa indforskrives tyske Bagersvende, og af Londons ca. 4,500 Bagermestre ere de 2,500 indvandrede Tyskere. Der arbejder hos dem over 4,000 tyske Svende, og der ligger som Regel henved et Par Tusinde tyske Svende ledige, parate til at tage Arbejde. Det er saaledes, at de tyske Bagersvende, saa snart de ere udlærte hjemme, stikke af til England, hvor der er noget for dem at gøre. Det vilde dog vel være uheldigt, hvis man her i Landet skulde komme ind paa saadanne Forhold, at der i et enkelt Fag absolut skulde arbejdes med indvandrede Kræfter. Vi skulle ogsaa arbejde paa, at Landets Børn kunne oplæres til de Fag, der, ligesom Bagerfaget, ikke ere fabrikmæssigt drevne Virksomheder, men i det store og hele ere Haandværk, og hvor de fleste af dem, der komme ind som Lærlinge, ville være i Stand til, naar de blive Svende, at samle en Kapital, saa at de siden kunne blive selvstændige. Det er altsaa i et og alt et haandværksmæssigt drevet Haandværk med Undtagelse af Rugbrødsfabrikationen, der i de større Byer som Regel er gaet over til at blive dreven